

Bericht van de prelaat (17 juni 2024)

Mijn geliefde dochters en zonen, moge Jezus jullie behoeden!

Op de 26ste zullen we het feest van de heilige Jozefmaria vieren. Met deze korte boodschap stel ik voor dat jullie nadenken over enkele woorden van hem uit een brief van 31 mei 1954: 'Voor wat betreft de menselijke aspecten wil ik jullie als erfenis de liefde voor de vrijheid en een goed humeur nalaten'.

De liefde voor ieders eigen vrijheid en voor de vrijheid van de anderen heeft veel aspecten en uitingsvormen die we vaak hebben overwogen en vooral hebben geprobeerd te beleven. Op 9 januari 2018 heb ik jullie al een lange brief over dit onderwerp geschreven. Bij deze gelegenheid wil ik stilstaan bij dat tweede deel van de erfenis waar onze Vader naar verwijst: een goed humeur. Een gemoedstoestand (*in een goed humeur zijn*), die meestal wordt opgevat als de gesteltenis om de grappige aspecten van de situaties op te merken en te laten zien.

Natuurlijk zijn er omstandigheden die helemaal niet leuk zijn. Maar zelfs dan kan de diepste wortel van een goed humeur dat het oppervlakkige overstijgt blijven bestaan: *de vreugde* die vooral voortkomt uit het geloof in de immense liefde die God voor ieder van ons heeft. Deze vreugde krijgen we alleen als we onszelf vergeten om aan de anderen te denken en ons eigen leven op te vatten in termen van dienstbaarheid. Daarom, zoals de heilige Jozefmaria uitlegt: 'zullen we nooit echt gelukkig zijn als we Jezus niet van harte navolgen en als we niet, zoals Hij, nederig weten te zijn' (*Christus komt langs*, nr. 18).

Voordat ik afsluit, wil ik jullie vragen te bidden voor twee intenties: de komende bijeenkomst van deskundigen over de Statuten, die aan het eind van de maand zal plaatsvinden; en de geestelijke vruchten van de reis die mij de komende maanden naar enkele landen in Europa en Zuid-Amerika zal brengen.

Met al mijn genegenheid zegen ik jullie,

jullie Vader

Fernando